

Construïm l'esquerra i el socialisme democràtic a Catalunya. Hora de sumar

Daniel Font

Hola a tothom, gràcies per venir, i gràcies per la confiança, gràcies per l'assistència.

Aquest és un acte d'esperit reformador. En l'actualitat, i en el passat, som gent que ens hem significat per una vocació reformadora, de transformació de les coses.

I pensem a més que en l'actualitat hem de fer un esforç especial de represa, de recomposició, de replantejament, de retrobament, per trobar la manera de superar la situació que vivim, que és de gran dificultat, i també de superar la situació actual del socialisme a Catalunya, i trobar la manera de materialitzar de manera real un nou impuls, de les idees, de les propostes, i dels instruments d'intervenció política, i molt especialment, el partit socialista.

Aquest no és un esforç nou. Hi ha moltes persones que els preocupa aquesta situació, com d'impàs, de voluntat de represa però de dificultat de represa, de necessitat d'arrencar el motor amb decisió, però de dificultats d'arrencar el motor amb decisió.

La ciutadania exigeix respostes, i calen respostes a aquestes aspiracions de la ciutadania. Ho hem dit fa temps, en actes i en congressos, i hem explorat possibilitats, hem impulsat iniciatives, però és encara insuficient. Cal molt i molt més.

L'acte d'avui

L'acte d'avui l'hem pensat com una contribució al diàleg col·lectiu, en aqueta línia de superació, des de l'òptica de persones que tenen unes similituds d'anàlisi i de plantejament, que tenen unes afinitats, i que creuen útil impulsar aquest diàleg.

Un diàleg que es fonamenta sobre la base d'una sòlida vocació reformadora de la societat que vivim, i també sobre la base d'una sòlida vocació d'afirmació catalanista de país. No som els únics que tenim aquestes vocacions. Les volem per tothom. Però sí que podem dir que són vocacions, que tenim especialment arrelades, i que han de contribuir a determinar les coses que s'han de fer, a fer llum sobre com s'han de resoldre, i a contribuir a la seva solució, en el futur immediat, pensant en els propers mesos, i en el proper curs, després de l'estiu.

La situació que vivim

Som en un moment terrible: la desocupació massiva, el debilitament del benestar, l'estafa financera encara impune, les persones que es veuen expulsades del treball, i que es queden sense sou, el desnonament de la pròpia casa, l'abandó d'una generació sencera de joves, el desarrelament. Són constants d'aquests dies, d'aquestes setmanes, dels temps que vivim. Hi ha una gran causa col·lectiva que s'ha d'impulsar i guanyar. Aquí a Catalunya, i als països de la regió europea.

Els poders econòmics, com sabem, lluiten per la seva preeminència, pe la seva hegemonia, i per fer valdre el seu interès. Estan en l'inici i en la causa de la crisi

econòmica, i també en la seva continuïtat posterior, des del 2007. Emparats per la globalitat, escapen al control de les institucions democràtiques, i constitueixen autèntics poders fàctics, amb una única llei, que no és la llei de l'harmonia precisament, ni la llei de l'estabilitat, ni la llei de la integració social, sinó la llei de la maximització de beneficis, i la llei de la selva.

Necessitem més que mai desballestar tot això, i oposar una opció que prioritzi la gent, i l'interès general, i faci front als excessos visibles cada dia (és significatiu veure a Rajoy cridar gol, mentre cremen 50.000 hectàrees a València. És un fet significatiu). D'aquesta opció alternativa en diem l'"esforç del poble per imposar la democràcia", i en termes més retòrics, n'hem dit també "la majoria democràtica i progressista" del país, que s'ha d'expressar políticament. Per començar una represa. Ho necessitem més que mai.

Per posar un exemple, en l'àmbit escolar hem tornat a expressions que pensàvem superades, i que retornen després de cinquanta anys. Tornem a parlar de "desnutrició infantil" i de la "irrupció de la pobresa extrema" a les escoles, per la desaparició de les beques escolars, i les limitacions dels nous sistemes de copagaments, en els menjadors escolars. Molts infants no poden pagar 3,10 euros per àpat i es veuen obligats a portar una carmanyola de casa, és a dir, a no dinar. Perquè portar una carmanyola de casa per molts infants vol dir no dinar. Pel descontrol o per l'ús. No són problemes menors, són problemes de fons, de caràcter vital, i que afecten les bases mateixes de la subsistència i de la convivència. Aquesta és la situació.

Hi ha doncs una gran causa col·lectiva a impulsar, que és la causa de la democràcia, la causa de l'aprofundiment de la democràcia, i la causa de l'assegurament d'unes condicions de vida dignes a les persones.

En aquesta fita, hi ha de tenir un lloc capdavanter el partit socialista. Però el socialisme català no podrà fer realitat aquest objectiu, si no assumeix uns canvis, en les seves aspiracions, en les seves propostes, en la seva estructura, en la percepció que genera en la població. Varem fer un congrés el mes de desembre. Que va suposar un pas endavant. Però és encara molt i molt insuficient. S'ha de fer molt i molt més.

Canvis necessaris

Alguns dels canvis necessaris, entre molts altres, ja intuïts, però per resoldre encara:

Un, superar les inèrcies. L'anar fent. Acabar amb les inèrcies polítiques, de recreació de supòsits polític capciosos o obsolescents, que ja no serveixen, o que serveixen únicament per l'autojustificació, però que no aporten autenticitat. Per posar un exemple, el federalisme és una idea vàlida pel món d'avui. Es tracta de federar i de regular règims d'interdependència en el món, però en la relació Catalunya-Espanya és una idea amb una relativa obsolescència. Perquè no resol les situacions. Els sondejos d'opinió estan sobre la taula. No serveix com etiqueta, cal pensar-hi més.

Un altre, abandonar definitivament la concepció vertical del partit i dels instruments d'intervenció política, tan arrelada en els partits en general, sobretot als de la dreta, i substituir-la per una cultura consulta i decisió democràtica, que doni la veu i capacitat

decisòria, no a un grup en un despatx, sinó directament a l'electorat. Es l'aposta decidida per les eleccions primàries obertes, sense reserves ni limitacions.

Un altre, resoldre els interrogants i les propostes sobre una base de conviccions de fons, sobre la base d'allò que creiem, mirant de superar les contingències i els tacticismes, i atenent a la percepció dels problemes que té la opinió pública, i a la bona lògica. Per exemple, en les posicions relacionades amb situacions com el concert econòmic, el pacte fiscal, l'eventualitat d'un debat sobre el dret a decidir, i altres, que com deia Montserrat Tura a la Fundació Campalans fa pocs dies. S'han de poder parlar i resoldre totes aquestes qüestions, abastament, sense cap reserva prèvia.

Diàleg productiu

Per fer tot això, se n'ha de tenir consciència, cal tenir la voluntat de fer-ho, i hi ha d'haver una convicció prou àmplia i precisa.

Per avançar cal sumar esforços en tots els àmbits. Sumar esforços perquè la majoria democràtica i progressista s'expressi políticament. Sumar esforços per recomposar i recuperar el partit socialista, per a una acció política protagonista i eficaç, i sumar esforços per mancomunat voluntat política i iniciatives, dels que d'una o altre manera, coincidim en unes idees semblants i ens uns plantejaments semblants.

L'acte d'avui vol ser doncs una contribució a la impulsió d'aquest diàleg productiu, en aquesta línia, pensant en un diàleg dinàmic i obert, que evolucioni, que s'ampliï, que tingui efectes, i comporti avenços reals, que entronqui amb la vocació participativa i democràtica del socialisme català, i que s'adrexi a tots els homes i dones progressistes de Catalunya, que comparteixen aquesta necessitat. Gràcies a tothom.